

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ο στοχασμός υφάνεται σὲ κίβη
 πού εχρύνουσε τὰ παδιακία χρόνια.
 "Ω! νὰ μπορούσε μιὰ στιγμή τὸ μάτι
 νὰ δῆ τὰ περασμένα χειρόνια!

Ἦταν — δὲν ἦταν; — μιὰ χρυσὴ λαμπούσα
 παρμένη λὲς ἀπ' ἄχραντα μουτήρια
 πού σοῦφερε μιὰ χάρη κοιματοῦσα
 σὰ σωθικὰ μὲ καρδιοχτύπια μέτρια.

Κ' ἐρροῦδιζε ἡ Ἀδύη σ' ἀτόσσια δάση
 πού ἀγάπης ἄσμα τὰ κοιτόφια ἀφύουσι
 κι ὁ Φοῖβος ἤχουσαν γὰ νὰ γείαση.
 Γιατὶ τὰ περασμένα χάρες χύνουν;

Καστελλόριζο

M. Γ. ΠΕΤΡΙΑΝΣ

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Στ' Ὀλλανδέζικο περιοδικὸ «De Nederlandsche Spectator» (no. 43) ὁ κ. Hesseling δημοσιεύει, μὲ τὸν τίτλο «Ἑλληνικὰ φιλολογικὰ γράμματα», τὸκόλουθο ἄρθρο:

Οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες εἶναι γεννημένοι δημοσιογράφοι. Κάποιος πού γνωρίζει καλὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ βεβαιώνει πὸς ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνες πού βγάλανε τὸ Ἰντυνέσιον δύσκολα βραβεύει ἕναν πού ποτέ του νὰ μὴν ἔγραψε κάτι σ' ἐφημερίδα, ἢ καθένος θάχρ' ἕνα δυὸ ἄρθρα στὸ λογαριασμὸ του. Μὲ τέτοια γρηγοράδα τῆς πέννας καὶ τῆς σκέψης, μπορεῖ κανεὶς νὰ στεγαστῆ ποῦ θὰ εἶναι τὸ περιεχόμενον τῶν ἄρθρων: βαθεῖα κριτικὴ καὶ πολεμικὴ ἀπρόσωπη εἶναι σπάνιες ἐξαιρέσεις. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι νέος τόπος πού δὲν τὰ καταφέρει ἀκόμη νὰ μάθῃ νὰ χωρίζῃ πρότωπα ἀπὸ πράγματα καὶ νὰ βλέπῃ στὰ κόμματα κάτι ἄλλο ἀπὸ ἔχθρα. Καὶ ἀφοῦ σὲ τόπους ἄλλους, γνωρισμένους πολὺν καιρὸ τώρα μὲ τὸν πολιτικὸν, μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνθρώπων δὲν κλίνει ἀκόμη σὲ τέτοιαν ἀνώτερη κοινωνικὴ κατάστασιν, πὸς νὰ περιμένουμε στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ κάποια σημαντικὴ κἄπως μειονοψηφία νὰ φανερώσῃ μιὰ τέτοια εὐγενικὴ τάσιν; Καὶ ὁμοίως ὑπάρχουν κάποια γνωρίσματα πού δίνουν τέτοια ἐλπίδα. Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, ὁ πιδὸ ἀκουσμένος μεταξὺ τῶν νεώτερων ποιητῶν, ἄνθρωπος πού δὲν τοῦ λείπει βέβαια ἡ δύναμη καὶ ἡ ἀτομικότητα, ἔδωκε ἕνα καλὸ παράδειγμα στὰ «Γράμματα» του.

Ὁ Παλαμᾶς συντρέχει μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα στὴν προκοπὴ τῆς ζωντανῆς δημοτικῆς γλώσσας. Γιὰ τὰ ποιηματά του ἔχω μιλήσει ἄλλη φορὰ μέσα στὸ ἴδιο περιοδικόν. Ὅποιος ἐδιάβασε τὰ ἔργα του, θὰ ἀπορήσῃ πού αὐτὴ ἡ κατ' ἐξοχὴν λυρικὴ ψυχὴ παρουσιάζεται τώρα ὡς δάσκαλος γιὰ νὰ διδάξῃ τὸ λαὸ του. Κάποια ὁμοίως ἰδιαιτέρως περιστάτικα ἐξηγούν αὐτὸ τὸ φαινόμενον.

Γιὰ μιὰ ψυχὴ λεπτὰ ἀρχνισμένη, σάν τοῦ Παλαμᾶ, ἔπαινος καὶ κατηγορία ἀπὸ μέρος τῶν κομμάτων εἶναι καὶ τὰ δυὸ πολὺ δυσάρεστα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ διαίρεση τῆς ἐργασίας, ὅπως ἐμεῖς τὴν ἐννοοῦμε, δὲν ἐπιβάλλει στὴν Ἑλλάδα περιορισμούς, ἐνῶ ἀπ' τὴν ἄλλη μερὶὰ τὸ φυσικὸ τοῦ λαοῦ, πού εἶναι πολὺ διαχυτικὸς, δὲν πολυεπιτρέπει τὴν αἰωπή, γι' αὐτὸ λοιπὸν κι ὁ ποιητὴς ἀρχίζει νὰ ἀποδείχῃ, ἐνῶ ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος συχνὰ ὁ ρήτορας γράφει ποιήματα. Ἔτσι ὁ Παλαμᾶς, ἀγανακτημένος ἀπ' τὴν κριτικὴν τοῦ τελευταίου ἔργου του, ἀποράσισε νὰ

ἀπαντήσῃ καὶ νὰ δρῆσῃ τί κατὰ τὴ γνώμη του ἀπαιτεῖ ἡ δραματικὴ τέχνη: σκοπὸς τῆς δὲν εἶναι νὰ στεφνώσῃ τὴν ἀρετὴν, οὔτε νὰ περιποιηθῆ τοὺς μεγάλους, οὔτε νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκεῖνο πού ὀνομάζουσι ἠθικὴν, παρὰ μόνον νὰ ἀναπαράστῃ τὸ ὄραϊον, μὲ τὴν πραγματικὴ μορφήν πού ἔχει λάβει μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ καλλιτέχνη.

Ἴσως θὰ πῆ κανεὶς, τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀπὸ κείνα τὰ παλιὰ ζητήματα πού μὲ τὸ παραπάνω ἔχουν ἐξεταστῆ. Στὴν Ἑλλάδα ἐν τούτοις ὄχι τόσο, ὅσο ἐδῶ. Ἐκεῖ μπορεῖ κανεὶς ἀκόμη νὰ γράφῃ ἀτάκτως σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα χωρὶς νὰ φοβᾶται πὸς λείπει λόγια χυλοποιήματα, γιὰτὶ γιὰ τοὺς περισσότερους ἀνεκγνώστες θὰ εἶναι ξεσκάπασμα μιᾶς καινούριας ἀλήθειας, ἂν δὲν εἶναι ἰδέα κίρτικὴ: ὅπως δῆποτε ὁμοίως τὸ ζήτημα δὲν θὰ τοὺς εἶναι ἀδιάφορον.

Μιὰ ἰδιαιτέρη χάρη δανεῖζει στὰ «Γράμματα» τοῦ Παλαμᾶ ἡ γλῶσσα του. Μὲ τὴ γλῶσσα αὐτὴ, πού ὡς τώρα τὴν ξέρομε μόνον ἀπ' τὰ ποιήματα τῶν σημερινῶν ποιητῶν ἢ ἀπὸ τὴ κοινὴ ἑμιλία, παίρνει ὁ λόγος κάποια ζωηρότητα, κάτι πού κρατᾶ τὴν προσοχὴν.

Γιὰ ἕναν πού πειράζεται βλέποντας μὲ τί βαναυσὸν τρόπο ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐπιστήμονες τῆς Ἑλλάδος, ὁ Χατζιδάκις, συχνὰ βρίζεται ἀπὸ μερικὰ μισοφιλολογικὰ φύλλα, ἐπειδὴ δὲ θέλει νὰ ξέρῃ ἀπ' τὴ νέα φιλολογικὴ κίνησιν (κ' ἔχει ἀδικο βέβαια) εἶναι πολὺ εὐχάριστος τώρα ν' ἀκούῃ τὴν ὑπερασπίσιν τῶν σωστῶν ἰδεῶν γιὰ τὴ φιλολογικὴ γλῶσσα, καμωμένη μὲ τρόπο πειστικὸν καὶ ἐξιοπρεπὸν, καὶ ἀπὸ ἄνθρωπο πού ὄχι μόνον ξέρει πολλὰ παρὰ καὶ μπορεῖ πολλὰ νὰ κάμῃ.

Ὁ Παλαμᾶς θέλει νὰ οἰκοδομῆ, ἐνῶ οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς ὁμοειθεῖς του δὲ ζητοῦν ἄλλο παρὰ νὰ διορθώσουν, πρῶτα φυσικὸν, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐπικίντυνον σ' ἕναν τόπον ἐξαιρετικῶς γεμάτον ἀπὸ ἐρείπια. Εὐτυχῶς ὁμοίως καὶ στὴν Ἑλλάδα σιγὰ σιγὰ κερδίζουν ἔδαφος οἱ σωστὲς ἰδέαι, καὶ ἐμφανίζεται ὁλοένα περισσότερον, καὶ στὴν Ἑπιστήμην καὶ στὴν Τέχνην, ἡ ἀγάπη πρὸς κάθε τι πού ζῆ. Μπορεῖ κανεὶς σήμερον νὰ ἀναφέρῃ δυὸ τρία μυθιστορήματα πού πραγματεύονται τὸν ἑλληνικὸν χαραχτήρα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ γλῶσσα τῶν ἔργων αὐτῶν εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ τεχνητὴ μίμηση τῆς ἀρχαίας, εἶναι μιὰ γλῶσσα πού ἔχει πρὸς τὴ λαλούμενη τὴν ἴδια σχέσιν, πού εἶχε ἡ γαλλικὴ τοῦ Ronsard — ἢ ἂν θέλετε τοῦ Πλάτωνος — πρὸς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῆς ἐποχῆς τους.

Ἀρχισον πᾶς τώρα νὰ μὴ φοβοῦνται νὰ μεταχειρίζονται τὴ δημοτικὴν γλῶσσαν καὶ στὰ δυσκολώτερα θέματα: τελευταῖα μάλιστα σ' αὐτὴν μεταφράσαν καὶ τὴν Κριτικὴν τοῦ ἄδελου λογιανοῦ τοῦ Κάντ.

Τὴν τάσιν αὐτὴν τὴν καθρεφτίζουν τέλεια τὰ «Γράμματα» τοῦ Παλαμᾶ, καὶ μάλιστα σάν καθαρότατος καθρέφτης, γι' αὐτὸ ἀξίζουν νὰ γνωριστοῦν καὶ νὰ ἐκτιμηθοῦν καὶ ἐξω ἀπ' τὴν Ἑλλάδα.

D. C. HESSELING

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ φίλος μας κ. Κ. Βάρναλης τύπωσε σ' ἕνα μικρὸν καὶ ἄμετρον βιβλιαράκι διάφορα τραγουδάκια του. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ, τὰ πρῶτα πρῶτα, δημοσιεύτηκαν δω καὶ τῆσσερις μῆνες, στὸν 110 ἀριθμὸν τοῦ «Νουμά», ὅστε στυγεροὶ ἀναγνώστες μας δὲν εἶναι ἀγνωστοί. Διαβάσανε τὰ τραγουδάκια τοῦ Βάρναλη, τᾶριαν, κ' ἔτσι τώρα ἂν τοὺς ποῦμε πὸς τὸ μικρὸν βιβλιαράκι πούχει τὸν τίτλον «Κηρύθρες» κ' ἐξήντα τέσσαρες σελίδες, κρύβει ζωὴ μέσα του, θὰ μᾶς πιστέψουνε.

Νὰ κ' ἕνα ποιηματάκι, — Τέλος... τὸ ἐπιγράφει ὁ ποιητὴς — σύντομον μὰ ἐπιγραμματικώτατον:

Τὰ πόδια μου αἰμοσταζοῦν ἀπ' τὸ δρόμον
 καὶ ὁ ἀνασασμός πληθαίνεται στα χεῖλη,
 γύρε νὰ ἴδεις τὸν ἄγριον σου νόμον
 ἀπ' τὸ νερὸ πού εἴπασα ἕνα δεῖλιν
 σκυμμένον στὸν τρεχάμενον αὐλάκιν
 ἐπῆρα, ὦ Διὸς, κ' ἔρκιασα σαροῦτικιν.

Μπροστὰ στὰ ποιήματα εἶναι κ' ἕνας πρόλογος γραμμένος ἀπὸ τὸν κ. Στέφανον Μαρτζώκην. Ὁ κ. Μαρτζώκης τώρα τελευταῖα κατάντησε ἡ μαμὴ τῶν πρωτοβγαλτῶν ποιητῶν. Κάθε λίγο καὶ λιγάκι μᾶς παρουσιάζει κι ἀπὸ ἕναν. Στούς τέσσερις ὁμοίως πού μᾶς παρουσιάζει, μπορούμε νὰ τοῦ ποῦμε πὸς μονάχα ὁ Βάρναλης ἔχει κάποια ἄξια, τότε μάλιστα πού μπορούσε νὰ παρουσιάσει καὶ τὸν ἴδιον τὸν κ. Μαρτζώκην γιὰ ποιητὴν.

ΠΡΟΣΥΛΙΕΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

Καὶ στὸ κίθκι τῆς Ὀμονοίας

Ἡ ἸΔΙΑΔΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ

Ἐκδόσιν καινούρια (Α—Ω) τοῦ 1904, σελίδες 416, τυπωμένη στὸ Παρίσι (τυπογραφεῖο Charonet) σ' ἐκλεκτὸν χαρτί.

Ἡ τιμὴ της: Γιὰ τὴν Ἀθήναν 49. 3.—
 Γιὰ τὴν ἐπαρχίαν " 3.50
 Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 3.—

Στὴν ἐπαρχίαν καὶ στὸ ἐξωτερικὸν στέλνεται συστημένη δίχως παραπανιστὸ ἐξοδόν.

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

ΟΛΑ ΔΙΠΛΑ

Φίλε μου «Νουμά»,

Εἶγες ἀδικο πού ἔγραψες τίς προάλλες πὸς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ δεῦτερον Πανεπιστήμιον μὲ τοὺς παράδες τοῦ Δόμπολα.

Γιατὶ νὰ μὴ γίνῃ, φίλε μου; Ἰσα ἴσα, τὰ καλὰ ἰδρύματα, τὰ Ἑθνικὰ δὲ, πρέπει νὰ τᾶχομε διπλά στὸν τόπον μας. Ἔτσι, ἀφοῦ θάποχτήσουμε μιὰ μέρα δυὸ Πανεπιστήμια, πρέπει νὰ βρεθῇ ἕνας ἄλλος πατριώτης νὰ βάλῃ τὰ ἐξοδα νάποχτήσουμε δυὸ Βουλῆς, ἕνας τρίτος νάποχτήσουμε δυὸ ὑπουργεῖα τῆς Παιδείας, ἕνας τέταρτος νάποχτήσουμε δυὸ «Παναθήναια» κ' ἕνας πέμτος, πλουσιώτερον, καὶ γενναιώτερον αὐτὸς, γιὰ νάποχτήσουμε δέκα Φρονιμοεῖα.

Μονάχα ἔτσι θὰ πᾶν μπροστὰ αὐτοῖς ὁ τίπας, νὰ τὸ ξέρεις.

Δικός σου
Ἀναγνώστης

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ ΣΚΙΑ

Φίλιππε «Νουμά»

Θὰ σοῦ πέρω ἕνα ἐπιχείρημα γιὰ νὰ σὲ ποδείξω πὸς δίκιον ἔχει ὁ κ. Σκίας πού φωνάζει στὴν σοφὴν ῥυλλίδα του ὅτι ὅλ' οἱ Ῥωμαῖοι μιλάνε πᾶς τὴν καθρεπούσαν.

Ἐγὼ ἢ σοῦ πὸς ὄχι μονάχα τήνε μιλάμε μὰ καὶ τήνε γράφομε τὴν καθρεπούσαν ὅλ' οἱ Ῥωμαῖοι, κι ἂν δὲν πιστεύεις πῆγαινε νὰ τὸ δαῖς σὲ μιὰ γωνιακὴν ταβέρναν πού βρίσκεται στὴ διασταύρωσιν τῶν δρόμων Πανδρόσου καὶ Κικωνικαρέας. Ἐκεῖ θὰ δαῖς μιὰ ἐπιγραφή θεόρατη: «Πολίτες οἶνος».

Δὲν εἶναι καθρεπούσαν αὐτό;

Σ' αυτό βεβαιότατα θα συμφωνεί μαζί μου όχι μοναχά ο κ. Σιας, αλλά κι ο περίφημος, εκείνος σχολάρχης του δήμου Παίων κ. Τριαντάφυλλος 'Ιωαννίδης που βλέποντας πώς το Τριαντάφυλλος είναι χυδαίο, άλλαξε τόνομά του κ' έγινε κ. Τριαντάφυλλος 'Ιωαννίδης.

Γεια σου

Κραδοπατέρας

ΜΕ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ

Φίλατάτε,

Δεν θα μπόρεσεις να τάρνηθεις πώς τώρα τώρα χάρισε πιά να γίνεται κάποια σοβαρή δουλιά, στη Μακεδονία. Με τους δικούς μας τους 'Ελληνομακεδόνες, που άρχισαν κι αυτοί να δουλεύουνε Βουλγαρικά, δηλ. με γραβάδες και με σιλιέτα, περιορίζονται λίγο οι φίλοι μας οι Βούλγαροι γιατί νοιώθουνε και λόγου τους αντίδραση μ' έργα κι όχι με λόγια.

Στη Μακεδονία άρχισε να γλυκοχράζει κάποια 'Εθνική ζωή και μακάρι—ο κ. Εισαγγελέας θα μού δώσει την άδεια να τ' εύχθω—τό γλυκοχάραμ' αυτό να ζαπλωθεί και στην 'Ελεύθερη 'Ελλάδα—άδισσορο αν είναι, άνογηκη νάκουστούνε λίγο και δώ οι Βουλγαροχρήνοι.

Το 'Ελεύθερο Βασίλειο έχει τόσους και τόσους Βουλγαρούς που το πνίγουναι!

Ο φίλος σου
B. Βουλγαρίδης

ΚΕΡΔΟΣ 335,320 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι! **335,320** δραχμές έδωκε μέχρι τούδε το γραφείον του τραπεζομεσιτου κ. 'Ιω. Φωτίου εις τους πελάτας του. 'Ιτσι εκ των άγραπτών λαχειοφόρων έμολογιών εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ανερχόμενα εις τον στρογγυλόν αριθμόν **329,840** δραχμών.

Ο κ. 'Ιω. Φωτίου θέλει ν' αποβιβάσει τό ποσόν τούτο εις 1,000,000 δρ. 'Επιθυμούν δέ ένα συμμετάσχως τούτων πάσαι αι τάξεις της κοινωνίας ύποβιβάσει την προκαταβολήν δι' εκάστην λαχειοφόρον της 'Εθνικής Τραπεζής εις δραχ. **8** και καλεί τους θέλοντας ν' αγοράσωσι τιαούτην να προσέλθωσιν εις τό τυχερόν γραφείον του, όπου πάντως θα κληρωθή μετ' άμοιβής έμολογία τις και τι χαρά να είναι ή πρώτη με τάς 70,000 χρυσάς δραχμάς την 18 Δεκεμβρίου έ. έ. οτε γεννήσεται ή κλήρωσις.

Ωστόσο τό τυχερόν γραφείον του κ. 'Ιω. Φωτίου, πωλεί και λαχεία του 'Εθν. Στόλου πρὸς δρ. 3 έκαστον, των όποιών ή πρώτη κλήρωσις γενήσεται την 2 'Ιανουαρίου 1905, ό δέ πρώτος αριθμός κερδίσει δραχ. 100,000.

ΤΟ ΖΟΥΔΙΟ ΠΟΥ ΠΕΤΡΟΒΟΛΟΥΣΕ

(Λιθάρχι του δήμου Ψωριδος των Καλαβρύτων).

'Εδώ και πενήντα χρόνους, κάτου στα Λαγουρίτικα Καλάβρια, ένας Λαγουρίτης δεν έμπορούσε να έμπη εις τό καλύβι του, γιατί κάτι τον έστράβωνε με τίς πέτρες. Τό ειπε σε πολλούς, κ' έπήγαν και εκείνοι, και τους έβάρσεν κι αυτούς με τίς πέτρες από τή σκεπή, αλλά ποίς δεν έβλέπανε. Ένας παπάζ που δεν τό πίστευε, έ παπάζ Σαυρός Μη-

τρόπουλος από τό Λιθάριτζι, έπήγε κ' εκείνος κ' έπαθε τό ίδια. Έβάλανε άνθρωπους απόζω και ένταράγαν ή μήπως ήτανε κανένας κρυμμένος και τους έπετροβόλαγε, αλλά δεν είδανε κανένανε.

Τότε έφέρανε τό ζουδιάρη από τή Χόζοβα και τό έβαλε και τό εκάρρωσε τό ζουδιό εις τή ρουμάνι του μετοχιού των άγιω Θεόδωρω και από τότες δέ ματαπέταξε λιθάρια στα καλύβι.

Ο ζουδιάρης όμως εκείνος πέθκεν σε κακή κατάσταση, και τά παιδιά του που ζουν ακόμα είναι φτωχά και έλεεινά. Γιατί τά ζωτικά τον έτιμωρήσανε για τήν καταδρομή που τους έκανε.

ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

"Όταν τά μάτια μου πικρά θολώνη
Κλάμα απ' τον πόνο,
"Αχι πώς δέ δίνουνε οι μαύροι πόνοι
Φτερά στο χρόνο;

Κι όταν τά χείλη μου φίλημα πέρνουν
"Απ' τή χαρά,
Ποιά χέρια άόρατα στο χρόνο πέρνουν
Γοργά φτερά,

ΕΝΑΣ

ΟΤΙ ΒΛΕΠΕΤΕ

"Όσοι καινούριοι συνδρομητές γραφούνε για τό 1905 μέσα στους μήνες Δεκέμβρη και Γεννάρη, κι όσοι από τους παλιούς πλερώσουνε τή συνδρομή τους για τό 1905 μέσα στους δυό αυτούς μήνες, θα πλερώσουνε ό χ τώ δραχμάς μονάχα για συνδρομή και θάχουνε τό δικαίωμα να παίρνουνε χάρισμα τριών δραχμών βιβλία απ' αυτόν τον κατάλογο:

— Του Ψυχάρη: «Ταξίδι» και «Όνειρο του Γιαννίρη». Του Πάλλη «'Ηλιος και φεγγάρι». Του Φωτιάδη «Τό γλωσσικό ζήτημα». Του 'Εφταλιώτη «'Ιστορία της Ρωμοσύνης» και «Μαζώχτρα, Βρουκόλακας κλπ». Του Φιλήντα «Γραμματική της Ρωμαϊκής γλώσσας». Του Κ. Παπαγιάννη «Διηγήματα». Του Σοφοκλή «Αίας» μεταφρ. Ζ. Σίδερη. Του Λόγγου «Δάφνης και Χλόη» μεταφρ. Βουτιερίδη. Του 'Αντρεάδη «Ο Μήγ-'Αλέξαντρος».

— "Όλ' αυτά τά βιβλία πουλιούνται στο γραφείο μας μια δραχμή τό ένα. Ο συνδρομητής μας λοιπόν, παίρνοντας τριών δραχμών βιβλία χάρισμα, θα πλερώνει για συνδρομή του μονάχα 5 δραχμές, θα τούρχεται μ' άλλα λόγια τό φύλλο μια δεκάρα, κι όχι δυό δεκάρες που πουλιέται στα κισκία.

— "Όποιος θέλει μπορεί να πάρει αντί άλλα βιβλία, τήν «'Ιλιάδα» του Πάλλη, καινούρια έκδοση, που πουλιέται τρεις δραχμές.

— Για τους συνδρομητές του 'Εξωτερικού μένει ή βία συνδρομή, 10 φρ. χρ. τό χρόνο.

— Οι συνδρομητές από τις έπαρχίες, μαζί με τή συνδρομή τους, θα στέλνουν και μισή δραχμή, για να λαβαίνουν συστημένα τά βιβλία που θα διαλύγουνε.

— Είπαμε πώς μονάχα τους δυό αυτούς μήνες, Δεκέμβρη και Γεννάρη, θα γίνει αυτό. Από τό Φλεβάρη και πέρα, ή συνδρομή θα μένει ή ίδια, 10 δρ. και δίχως δώρα.

— Οι καινούριοι συνδρομητές που θα γραφούνε μέσα στο Δεκέμβρη, θα παίρνουν χάρισμα και τά φύλλα του Δεκέμβρη, γιατί ή συνδρομή τους θα λογαριάζεται από τό Γεννάρη, για ένα χρόνο.

— Ο συνεργάτης μας κ. Krüger μας γράφει τ' άόλουθα, λίγα μ' σημαντικά λόγια, για τή μετάφραση του Κάντ:

— «'Η μετάφραση του Κάντ, είναι τόνοις πιστή και καλή τήν έχω συγκρίνει με τό γερμανικό κείμενο. Είναι μάλιστα καλύτερη από μερικές άλλες μετάφρασεις του Κάντ».

— Ο κ. Krüger είναι Γερμανός, είναι μάλιστα και συμπατριώτης του Κάντ, αφού γεννήθηκε και κάθεται στο Königsberg. Μπορεί λοιπόν να μιλήσει με κάποια βα-

ρύτητα για τή μετάφραση, που ο σάφης μας φίλος κ. Σπανδωνής τήνε βρήκε, αν θυμόμαστε, για μια φοβερή παρανόηση του Γερμανικού κειμένου!

— Ο κ. Σπανδωνής έγραψε και για τό «Μήγ-'Αλέξαντρο» του 'Αντρεάδη στην 'Αστραπή κοροϊδεύοντας σχολώτατα και τό βιβλίο και τον συγγραφέα.

— Σ' αυτό φταίει ο 'Αντρεάδης που τούστειλε τό βιβλίο του, λησμονώντας τήν συμβουλή του Χριστού να μη ρήγνουμε τά άγια στα σκυλιά και τά μαργαριτάρια στα γουρούνια.

— Κάτι λυπηρότατο έπαθε ο καημένος ο κ. Μιστριούτης με τους φοιτητές που θα λάβαιναν μέρος στην παράσταση της «'Αντιγόνης» για τά χορικά.

— Σάν τους ειπε πώς θα προτιμηθεί και τώρα ή μουσική του Σακελλαριάδη, οι φοιτητές άρχισαν να τον χαιρετούνε με σεβασμό και να φεύγουν ένας ένας.

— Κ' έτσι ο θαυμαστής του κ. Σακελλαριάδη αναγκάστηκε να σχηματίσει άλλον χορό, χορεύοντας εις άγριοκάτασκο από τή φούρκα του.

— Σε κάποιο 'Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο θα σπουδάζεται τώρα κ' ή Νεοελληνική γλώσσα.

— Στο δικό μας τό Πανεπιστήμιο τίποτ' άκόμα όσο κι αν κλαίει κι αν δένεται γιαυτό ο κ. Χατζιδάκις στον πρόλογο του Λεξικού του Lidder και Scott.

— Από ένα κύριο άρθρο του Βολιώτικου «'Εύπου» παίρνουμε τήν περιγραφή αυτή:

— «'Αλλά τί έκανε επί τέλους ο άνθρωπος αυτός; (ο κ. Γαβριηλίδης) και τον τρωρούτε έτσι; Έσκώτασε; Έδολοφόνησε; Έκλεψε; 'Ηπάτησε; Έπη γ γ έ λ θ η . . . ο ι κ ο ν ο μ ί α ς;»

— Το τελευταίο άπριώνεται στον κ. Θεοτόκη!

— Ένα καλό φύλλο, ο «'Πρόσκοπος», άρχισε να βγαίνει από τήν παρασμένη βδομάδα στον Πειραιά.

— Το τρίτο φύλλο του, πούχρωμε μπροστά μας αυτή τήν ώρα, μ'ε φωνάζει πώς ο «'Πρόσκοπος» δεν θα μοιάσει με τις 'Αθηναϊκές έφημερίδες.

— Χωρίς να του λείπει ή πολιτική κ' ή φιλολογική, όλη, είναι γιομάτος από πληροφορίες χρησιμώτατες σε κάθε έμπορο, βιομήχανο ή ναυτικό—είναι, μ' άλλα λόγια, καθ'αυτό Πειραιώτικη φτιαχίδα.

— Για έπιφυλλίδα έχει διαλέξει ένα από τά τέσσερα εύαγγέλια του Ζολά, τήν «'Αλήθεια» μεταφρασμένη από τον φίλο κ. Γ. Στρατήγη.

— Μέσα στη συλλογομανία πούπιασε πάλι τους συμπολίτες μας, έγινε κ' ένας συλλογος σπουδαίος που μ'ε τον άνάγγειλε ή προχρισινή «'Εστία».

— Το σύλλογο αυτό τον κίνασε κερτίσια με τό ρητό έρω πώς έναν άντρα θα δεχτούνε σ' αυτόν, τον φίλατο κ. Μάρκο Σιγάλα.

— Βελίζουμε πώς ο φίλος μας Μάρκος δέ γέγρασε τότο που να παίζει ρόλο Κισλάραγα. Έξιν πια κ' ή «'Εστία» τ'ε γράφει για χαρωτό.

— Η συνέχεια της «'Ματιές των ύστερικών» στέλλο φύλλο.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κ. Λαν. Βακού Ρωσσίας. Σας στέλνουμε «'Ιλιάδα» και «'Ηλιοφέγγαρο» Πάλλη κτλ. Για όνομα του Θεού, άλλη φορ' μή μ'ε ξαναστείλετε ρούβλια γιατί κόπηκε ή χολή μας μήν τά ιδεί κανένας π α τ ρ ι ώ τ η ς στα χέρια μας και τό πιστέφει στάλ'ήσεται πώς πληρονόμαστε από τή Ρωσία!—κ. Χρ. Βαρ. Τό λάβαμα. Δεν περνά: καμιά Κυριακή άπομειήμερο να τά πούμε;—κ. Γιαν. Γιαν. Τά «'Τραγούδια του 'Ολύμπου» που δημοσιεύουμε μ'ε τ'άφες ο κ. Δ. Ζήλος. Είναι 65 δλα. Πολλά απ' αυτά βρίσκονται και σ' άλλες συλλογές, μ'ε δέ σημαίνει. Και μια λέξη, κ' ένας στίχος, να παραλλάξει, έχει πάντα τήν άξια του τό Δημοτικό τραγούδι. Ο κ. Ζήλος τά μ'ε ζωξε στη Ραψάνη και σ' άλλα χωριά, σιμά στον 'Ολυμπο. Στη Ραψάνη, καθώς μ'ε ειπε, έβαλε μια γρουλα και του τά τραγούδησε τά περισσότερα.—κ. Παν. Θαλασ. 'Ισα ίσα τό π ρ α χ τ ι κ ό μυαλό διαμαρτύρεται πώς ποτέ σε μια γυναίκα δέ λίνε τό φυσικό ελάττωμά της, ούτε να τήνε χαιδέφουνε καθώς άνεις λόγου σου, γιατί ή γυναίκα γίνεται άμέσως θερίο. Για καλοσυλλογίσου τό λίγο και θα ιδεί; και μονάχος σου πώς ή «'Κουτσή» σου δέ σε σφερνει να δημοσιευτεί.—κ. Krüg. Ο κ. Ρ. τό λαβαίνει τό φύλλο. Είναι συνδρομητής. Περιμέναμε άρθρο για τή μεγάλη άνοκάλυψη του Κέλιγγ.